

Českomoravská

NÁRODNÍ POUŤ

ve Svatém roce

MILOSRDENSTVÍ

Einsiedeln

5. června 2016

- 10.00 – 12.15** **Příležitost k přijetí svátosti smíření** ve zpovědní kapli.
Vchod přes budovu gymnasia vlevo vedle baziliky.
- 12.15** **Sraz** poutníků tentokrát u **Mariánské studny** pod schody,
pak průvod přes „Svatou bránu“ do basiliky.
- 12.30** **POUTNÍ MŠE SVATÁ**
*Jako hlavní celebrant je pozván **Otec Petr ŠIKULA**, ředitel české papežské koleje **Nepomucenum** v Římě.
Na varhany nás doprovází paní Dr.med. Odette Branná z Luzernu.*
- Zakončení pouti ihned po mši svaté pozdravem Panně Marii.**

MOŽNOST SPOLEČNÉHO OBĚDA po skončení mše sv. v restauraci „**Drei Könige**“ na náměstí za parkovištěm.

Upozornění: Bohoslužby v sobotu 4.6. ve Winterthuru a v neděli 5.6. v Aarau a Zürichu **SE NEKONAJÍ!!!**

Svatá brána MILOSRDENSTVÍ v Einsiedeln

Podle přání Svatého Otce Františka stojí takové Svaté brány na mnoha významných místech světa, aby co nejvíce lidí mohlo využít nabídku mimořádného Svatého roku MILOSRDENSTVÍ ke smíření s Bohem i lidmi.

K získání **plnomocných odpustků** Svatého roku – tedy prominutí, zahlazení všech negativních následků za již odpuštěné hříchy z dosavadního života, jsou následující:

1. přijmout **svátost smíření**: upřímné přiznání vlastních hříchů s touhou změnit se a napravit vše, co je hříchem pokažené
2. účastnit se mše svaté a **přijmout eucharistii** (svaté přijímání)
3. **modlitba za Svatého Otce a na jeho úmysly**, které nosí ve svém srdci pro dobro církve a celého světa (např. Otče náš a Zdravas Maria)
4. jako projev své hluboké touhy po skutečném obrácení vykonat pouť ke Svaté bráně (podle fyzických možností každého člověka), pomodlit se modlitbu Otče náš a Vyznání víry a projít Svatou bránou
5. zamyšlení či rozjímání na téma milosrdenství (buď u Svaté brány nebo kdekoliv)

V letošním mimořádném Svatém roku MILOSRDENSTVÍ lze získat tytéž plnomocné odpustky i při konání tzv. „Skutků milosrdenství“ za splnění tří prvních podmínek.

Svatý Otec si přeje, aby církev v tomto Roce milosrdenství znovu objevila bohatství skryté ve skutcích duchovního i tělesného milosrdenství. Zkušenost s milosrdenstvím lze totiž nejlépe poznat právě prostřednictvím konkrétních skutků milosrdenství, jak nás to učil sám Ježíš. *Vždy, když některý věřící osobně vykoná jeden či více z těchto skutků, bezpo-*

chyby tak získá i odpustky spojené s tímto Svatým rokem.

Nemocní získávají odpustky jubilejního roku, pokud se z nejrůznějších příčin nemohou k Svaté bráně vydat sami, když budou chvíle své zkoušky – nemoci prožívat s vírou a nadějí a přitom přijímat eucharistii nebo se aspoň zúčastní mše svaté (i přes rádio nebo televizi).

Mezi skutky tělesného milosrdenství se počítá:

- dát najíst tomu, kdo má hlad
- dát napít tomu, kdo trpí žízní
- hostit toho, kdo nemá střechu nad hlavou
- obléci ty, kdo nemají, co na sebe
- navštěvovat nemocné a vězněné
- pohřbívat mrtvé
- tradičně se také připojuje osvobozovat zajaté

A ke skutkům duchovního milosrdenství počítáme:

- poučit o pravé víře hledající (hlavně dobrým příkladem)
- dobře radit pochybujícím
- těšit zarmoucené
- posilovat a povzbuzovat k nápravě klesající a hřešící
- trpělivě snášet obtížné lidi
- odpouštět ubližujícím
- modlit se za živé i za zemřelé

K takovým skutkům nám denní život dává víc než dost příležitostí. Záleží jen na nás, jak je využijeme. Jediným a hlavním důvodem Svatého roku Milosrdenství, je **znovu objevit Boha a jeho milosrdnou lásku** v osobním životě i životě světa. Politická jednání zatím nevedou k žádným viditelným výsledkům, protože nepočítají s Bohem. Papež František dává nejen křesťanům, ale i celému světu, vyhlášením tohoto mimořádného Svatého roku jedinečnou šanci, jak současnou duchovní a mravní krizi západní společnosti změnit...

„Náš student“ teologie – **Jiří ZEMAN** – z Prahy šťastně dokončil mnohaletou namáhavou přípravu na kněžskou službu a také roční jáhenskou (diákonskou) praxi.

V sobotu **25. června 2016** přijme **svátost kněžství** v katedrále sv Víta v Praze při bohoslužbě, která začíná v **9.30** hodin.

Jeho jménem děkuji všem krajanům ve Švýcarsku za duchovní i hmotnou podporu, kterou jste mu po celá léta věnovali. Kdo z krajanů plánujete cestu do Prahy a okolí koncem června, tak se jistě rádi jeho svěcení zúčastníte.

Nám do Švýcarska přijede udělit své **novokněžské požehnání** pravděpodobně koncem měsíce září nebo začátkem října o některém víkend. Bude včas oznámeno!

PŘÍBĚH psaný ŽIVOTEM: *Dokud nás smrt nerozdělí*

Když jsem ten večer přišel domů, žena zrovna dávala na stůl večeři. Položil jsem jí ruku na rameno a řekl jsem jí, že s ní chci o něčem mluvit. Posadila se a tiše jedla. V očích měla strach. Náhle jsem nevěděl, jak otevřít ústa. Nakonec jsem jí řekl, že se chci rozvést. Uvážil jsem to a trvám na tom.

Nijak má slova nekomentovala, jenom se mírně zeptala: „Proč?“ Neodpověděl jsem jí, prostě jsem na její otázku neagoval. To ji rozzlobilo. Praštila vidličkou a zakřičela mi do obličeje: „Nejsi chlap!“

Ten večer už jsme spolu nemluvili. Plakala. Věděl jsem, že chce vědět, co se to stalo s naším manželstvím. Jenže jsem jí to mohl jen těžko nějak uspokojivě vysvětlit: zamiloval jsem se zkrátka do Jane. Svou ženu už jsem nemiloval. Bylo mi jí jenom líto.

S velkým pocitem viny jsem sepsal návrh na vypořádání po rozvodu: zůstane jí náš dům, auto a 30 procent podílu ve firmě. Zběžně na papír pohlédla a roztrhala ho. Přestával jsem ženě, s níž jsem prožil deset let, rozumět. Byla mi cizí. Litoval jsem ji pro čas, který se mnou ztratila, všechnu energii, kterou do našeho vztahu vložila, ale nemohl jsem vzít svá slova zpět, protože jsem Jane tolik miloval. Rozhodnutí rozvést se, kterým jsem byl řadu týdnů doslova posedlý, nabylo teď pevných a jasných obrysů.

Příštího dne jsem se domů vrátil velice pozdě. Seděla u stolu a cosi psala. Ani jsem nejedl, šel jsem si rovnou lehnout, cítil jsem se ospalý a velmi unavený. Celý den jsem strávil s Jane. Když jsem se na chvíli probral, stále ještě psala. Ráno mi předložila své rozvodové podmínky. Nechce ode mě nic, ale trvá na svém požadavku ohledně posledního měsíce před rozvodem. Pokusíme se žít tak normálně, jak to jen půjde. Má pro to jednoduchý důvod. Našeho syna čekají zkoušky na gymnasium ona ho nechce vystavit zprávě o našem rozvodu před nimi.

To bylo zcela přijatelné. Ale měla ještě něco. Zeptala se, jestli si ještě pamatuji, jak jsem ji v náš svatební den přenášel přes práh ložnice. Trvá teď na tom, abych ji po ten zbývajících měsíc každý den odnášel z ložnice ke vchodovým dveřím. A večer zase přinášel zpět. Zdálo se mi, že začíná bláznit. Jenom proto, aby naše poslední dny byly snesitelné, jsem se rozhodl jejímu potrhlému nápadu vyhovět. Vyprávěl jsem Jane o podivné podmínce méjí ženy. Hlasitě se rozesmála. Připadalo jí to absurdní. „Je fakt schopná čehokoli, když ví, že rozvodu se už nevyhne!“, řekla s opovržením.

Od té doby, co jsem oznámil své přání se rozvést, vyhýbali jsme se s ženou jakémukoli bližšímu kontaktu. Takže, když jsem jí měl poprvé nést z ložnice, byli jsme oba poněkud nemotorní. Náš syn radostně tleskal, že táta nosí mámu na rukou. Jeho pochvala ve mně probudila bolest. A manželka k tomu ještě zašeptala: „Neříkej mu o rozvodu.“ Přikývl jsem. Byl jsem celou tou situací rozrušený. Postavil

jsem ji u dveří. Šla čekat na autobus do práce. A já jsem jel do kanceláře .

Další den už to pro nás oba bylo snazší. Položila hlavu na mou hrud. Náhle jsem si uvědomil, že jsem na svou ženu se zájmem už dlouho nepohlédl. Uvědomil jsem si, že už není tak mladá. Na tváři měla jemné vrásky a vlasy jí šedivěly. Naše manželství ji stálo hodně sil. Na okamžik jsem se podivil, co to vlastně chci té ženě provést. Další dny už bylo stále snazší ji nosit a měsíc pomalu ubýval. Asi jsem tím každodenním tréninkem nabral sílu.

Jedno ráno stála a vybírala si, co si oblékne. Měla docela málo věcí, ale nemohla se nějak rozhodnout. Pak si povzddechla: „Všechno je mi jaksi velké.“ Teprve teď jsem si uvědomil, že to, jak mi připadá snadné ji nosit, nemá s nějakou mojí větší silou nic společného. Najednou mě to doslova udeřilo do očí. Kolik bolesti a hořkosti bylo v jejím pohledu! Úplně podvědomě jsem natáhl ruku a pohládl ji.

V tu chvíli vešel syn a připomínal: „Tati, už musíš maminku přenést!“ Stalo se to nezbytnou součástí jeho života: dívat se, jak táta nosí maminku. Moje žena k němu přistoupila a pevně ho objala. Obrátil jsem se a díval jsem se jinam, protože jsem se bál, že by se moje myšlenky v poslední chvíli mohly vydat úplně jiným směrem. Pak jsem ji vzal do náruče jako obvykle. Objímala mě kolem krku jemně a přirozeně. Držel jsem ji pevně. Bylo to jako v náš svatební den.

Avšak to, jak hubla, mě ničilo. Když jsem ji držel v náručí poslední den, sotva jsem dokázal udělat krok. Syn už byl ten den ve škole. Držel jsem ji a říkal jsem si, že jsem si vůbec nevšiml toho, jak náš předchozí život postupně ztratil veškerou důvěrnost.

Skočil jsem do auta, aniž bych za sebou zamknul dveře. Bál jsem se jakéhokoli odkladu, který by mohl ovlivnit a změnit mé myšlenky. Vyběhl jsem po schodech. Jane mi otevřela a já jsem řekl: „Promiň, Jane, nebudu se rozvádět.“ Dívala se na mě ohromeně a pak mi sáhla na čelo. „Máš horečku?“ Odstrčil jsem její ruku. „Promiň, Jane, nebudu se rozvádět. Moje manželství se pokazilo, protože jsme si nedokázali vážít maličkostí, ne proto, že bychom jeden druhého nemilovali. Prostě jsem pochopil, že ve svatební den jsem svou ženu přenesl přes práh našeho domu opravdu proto, abych s ní zůstal, dokud nás smrt nerozdělí.“

Jane jako by se náhle probudila. Dala mi pořádnou facku a s tváří zalitou slzami mi práskla dveřmi před nosem. Seběhl jsem po schodech a jel jsem do práce. Při zpáteční cestě jsem v květinářství koupil pro svou ženu kytici. Květinářka mě vyzvala, ať něco napíšu na kartičku, kterou ke kytici připevní. S úsměvem jsem psal: „Budu tě nosit každé ráno, dokud nás smrt nerozdělí!“

Pak jsem přijel domů s kyticí v ruce a úsměvem na tváři. Vyběhl jsem po schodech. Svou ženu jsem našel na lůžku. *Zemřela.* Bojovala s rakovinou mnoho měsíců, jenže já byl tak zaslepený Jane, že jsem si toho nevšiml. Věděla, že brzy odejde, a chtěla mě uchránit negativní reakce našeho syna v souvislosti s rozvodem. *Díky ní jsem tedy v synových očích zůstal tátou, který maminku miloval.*

POUČENÍ: Každodenní maličkosti jsou ve skutečnosti to, co je podstatou našich vztahů. Nikoli honosná vila, auto, majetek, bankovní konto. To vše může život zpříjemnit, ale není to štěstí samo o sobě. Najděte vždycky čas a příležitost, jak dát partnerovi najevo přátelství. Budujte každý den pevně a důvěrně vztahy mezi sebou. Tak prožijete šťastné manželství. (Kimm Floral)

Sbírka na dílo dona Meda v Indii vynesla letos 7.000,- ChFr. Byla odeslána, došla do Indie v pořádku. Náš dar použijí na ubytování a školné asi 50 mladých z těch nejchudších rodin, kteří navštěvují jejich střední školu. Všem dárcům srdečně děkují a za všechny se s vděčností modlí!

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49 (*přátelské posezení* ve farním klubu po mši svaté každou *poslední neděli* v měsíci! – navíc také **12.6.** ke cti sv. Antonína)
- Winterthur:** každou sobotu v **18.15** hod. v kapli Panny Marie u kostela St.Ulricha Rosenberg, Seuzacherstr. 1 (*přátelské posezení* u káfé po mši svaté každou *druhou sobotu* v měsíci!)
- Aarau:** každou **1.** a **3.** neděli v měsíci v **10.00** h. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
- Luzern:** každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93 (V Aarau i Luzernu po mši svaté *přátelské posezení* u káfé)
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109 od **20.00** hodin. Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr. 109, Zürich.
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco, od **19.00** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „*křížové cesty*“, v měsíci květnu „*májové pobožnosti*“. (Končí **30.06.2016** a opět začíná **01.09.2016**)
- První pátek v měsíci:** slovenská mše sv. ve **20.00** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich
- Slovenské mše sv.:** v **Zürichu:** každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v **Basileji:** každou **2.** a **4.** neděli v měsíci v **17.30** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v **Bernu:** každou **2.** a **4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. v kryptě kostela Dreifaltigkeit na Taubenstrasse v blízkosti hlavního nádraží
v **Ženevě:** každou **1.** a **3.** neděli v měsíci v **16.30** hod. v kostele St. Julien, Rue Virg.-Malnati 3, **Meyrin**
v **Lausanne:** každou **1.** a **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v Chapelle du Servan, Chemin E.-Grasset 12

Aktuální informace Čes. i Slov. misie najdete také na www.slovaci.ch a pouze Slov. misie na www.skmisia.ch !

MIMOŘÁDNÉ AKCE A VYJÍMKY

Winterthur – sobota – 21. května se koná setkání všech *WINTERTHURSKÝCH* farností. Letos setkání organizuje farnost St. Josef, Nägelseestrasse 46, WTH–Töss. Tématem setkání je „*Rok milosrdenství – společné soužití s jinými národnostmi*“. Setkání začíná ve **13.30** h. Společná **mše sv.** je v **18.00** h., po ní ještě „*Apéro*“. Žádné jiné mše se tuto sobotu, tedy ani česká, **NEKONAJÍ !!!**

í

25. června – sobota – Slovenská pouť do Reichenau na ostrově v Bodensee (za městečkem Konstanz – Německo) ke cti SV.CYRILA A METODĚJE. Mše sv. v **17.00** hodin v hlavním klášterním kostele v obci Mittelzell.

í

České nedělní bohoslužby ve Švýcarsku končí o víkendu **9. – 10. července**; opět začínají **20. srpna** v 18.15 h. ve Winterthuru a **21. srpna** v 10.00 hod. v Aarau. V době od **14.7. do 16.8. 2016** je Česká misie ve Švýcarsku mimo provoz! (Dva týdny dovolené, týden duchovní cvičení, týden teologický kurs). **Během prázdnin je možnost navštívit slovenské bohoslužby v Zürichu:** v neděli v **9.30** hodin, v kryptě kostela Liebfrauen! (Na jiných místech slovenské bohoslužby *NEJSOU!*)

VYJÍMKA v ZÜRICHU: zde bude mše sv. u Herz-Jesu už v neděli **14.8.** v 19.00 h. Sloužit bude P. Josef SOCHA, generální vikář Královehradecké diecéze, který každý rok pobývá na přelomu července a srpna ve farnosti Petra a Pavla v Zürichu.

OASENFEST – 11. září 2016 – WINTERTHUR-Rosenberg, **St. Ulrich** – společná mše svatá místní farnosti a všech národnostních skupin, které konávají své bohoslužby v této farnosti, začíná v **10.30** hodin. Česká mše svatá v sobotu **10.září** se proto **NEKONÁ!**

Po mši sv. následuje společný oběd (nabízeny budou různé národní speciality). Odpoledne kulturní program.

í

Slovenská národní pouť do Einsiedeln se letos koná v neděli **4.9.2015**. Začátek poutní mše ve **12.30** h. Hlavní celebrant bude *Otec biskup Milan ŠÁŠIK* z Mukačeva!

í

SETKÁNÍ KRAJANŮ v ŘÍMĚ: První dvě fáze rozsáhlé generální renovace celého objektu poutního domu Velehrad v Římě jsou díky Bohu hotové (budova „A“ – hlavní budova, budova „B“ – s kuchyní, jídelnou, několika pokoji a celým hospodářským zázemím). Licenci od města Říma k provozování ubytování i kuchyně jsme dostali.

Valná hromada členů Českého náboženského střediska se koná letos v týdnu od **10. do 15.října 2016**. Pokud by měl někdo z krajanů zájem o pobyt v Římě v tomto termínu (bude to zároveň i pouť k Roku milosrdenství), ať se přihlásí začátkem června na misii (nejlépe přes email) o bližší informace.

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Tel. i Fax: 044 –241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich, T: 044 - 272 52 76; offholend@swissonline.ch

